

Рис. 6.106. Съгласуване на новите, точни астрономически дати с новата хронология. Изместванията на датите на „античните“ астрономически явления добре се съгласуват с династичните паралели.

рис. 6.24 и рис. 6.25. Но не бива да мислим, че откритите измествания описват някакви РЕАЛНИ периодичности в разпределянето на датите на РЕАЛНИТЕ астрономически явления, на затъмненията например или на избухналите звезди. По-горе посочихме, че скалигеровото свързване на древни документи с описания на затъмнения, с датите на реални древни затъмнения, в повечето случаи е доста тенденциозно. Затова въпросното свързване по никакъв начин не е астрономически потвърдено.

2. ЗАТЪМНЕНИЕТО ПРИ РАЗПВАНЕТО НА ИСУС ХРИСТОС. По-горе напомнихме, че според раннохристиянската традиция, когато разпват Христос, става затъмнение – или лунно, или слънчево. Скалигеровата хронология датира това затъмнение (смята го за лунно) като 33 г. от н.е. Но, както вече отбелязахме, това затъмнение категорично не съответства на описанията в първоизточниците [544], т. 1. Внимателното астрономическо датирание дава следните възможности: или е лунното затъмнение от 1075 г., или е слънчевото затъмнение от 1086 г., или е слънчевото затъмнение от 1 май 1185 г. [906], [601]. Разбра се, че окончателната дата на разпването е 1185 г. от н.е., вж. нашата книга „Царят на славяните“. Изместването, появило се тук, прави 1150 години. Тоест, на практика съвпада с второто основно